

Leo Trotskij

Brev till Max Shachtman

10 december 1930

Du har helt rätt när du påpekar att den ryska oppositionen, så sent som första halvåret 1927, inte öppet krävde ett tillbakadragande från Guomindang. Jag tror dock att jag redan har kommenterat detta faktum offentligt någonstans. Personligen var jag från allra första början, dvs från 1923, bestämt emot att kommunistpartiet skulle gå in i Guomindang, likaväl som jag var emot att Guomindang accepterades i ”Guomintern” [Kuomintern]. Radek var alltid med Zinovjev, mot mig. De yngre medlemmarna från 1923 års opposition var nästan allesammans med mig. Rakovskij befann sig i Paris och var inte tillräckligt informerad. Fram till 1926 röstade jag i politbyrå alltid självständigt i denna fråga, mot alla andra.

1925, samtidigt med teserna om den östkinesiska järnvägen, som jag har citerat i oppositionspressen, lade jag åter fram det formella förslaget att kommunistpartiet omedelbart skulle lämna Guomindang. Detta avslogs enhälligt och bidrog en hel del till den senare hetsen. Under 1926 och 1927 drabbade jag ständigt samman med zinovjeviterna i denna fråga. Två eller tre gånger stod frågan vid brytningsgränsen. Vårt centrum bestod av ungefär lika många från båda de allierade tendenserna, för det var ju bara ett block. Vid omröstningen blev den ståndpunkt som intogs av 1923 års opposition förrådd av Radek, av princip, och av Pjatakov, av principiöshet. Vår fraktion (1923) var rasande över det, och krävde att Radek och Pjatakov skulle återkallas från centrum. Men eftersom det var en splittringsfråga med zinovjeviterna, beslöt man att jag offentligt måste ge vika i denna fråga och skriftligen informera oppositionen om min ståndpunkt. Det är orsaken till att kravet togs upp så sent av oss, trots att politbyrå och centralkommitténs plenum alltid ställde min uppfattning mot oppositionens officiella ståndpunkt.

Nu kan jag med säkerhet säga att jag gjorde ett misstag genom att formellt ge efter i denna fråga. I varje fall blev detta misstag helt uppenbart genom zinovjeviternas fortsatta utveckling. För den övervägande majoriteten i vår fraktion framstod vid den tiden en splittring med dem som något fullkomligt ödesdigert. Således motsäger manifestet inte på något sätt de faktiska omständigheterna när det gör gällande att den ryska oppositionen, den verkliga, var emot att kommunistpartiet gick in i Guomindang. Av de tusentals fängslade, förvisade, osv, var knappt en enda med Radek i denna fråga. Detta faktum har jag också nämnt i många brev, nämligen att den stora majoriteten av kapitulanterna inte var säkra och orubbliga i de kinesiska och de anglo-ryska frågorna. Detta är mycket karakteristiskt! ...

Översättning: *Martin Fahlgren*

Till innehållsförteckningen för artikelsamlingen [Trotskij om Kina](#)